

[Knud Bro.]

langt kan vi se ind i de tanker, som tænkes i centraladministrationen? Jeg håber, at dette princip vil vinde udbredelse, således at vi i højere grad får mulighed for at vælge på konkret grundlag.

Jeg har understreget dette med prioritering, og jeg betragter det som sagt som meget væsentligt, at vi på forskningsområdet får en bedre mulighed for at prioritere. Det er vel ikke for meget sagt, at vi på forskningens område i alt for høj grad har levet efter de forhåndenværende søms princip.

Må jeg sluttelig understrege betydningen af kontakten mellem forskere og politikere. Det er overordentlig væsentligt, at vi forstår hinanden, at vi kan tale sammen. Det arbejde, som er formidlet gennem folketingets kontaktudvalg, synes jeg nu er i en sådan gænge, at der er grund til at sige, at her er ved at udvikle sig noget overordentlig værdifuldt, som vi skal passe på. Jeg tror som sagt, at den kontakt, der findes mellem politikere og forskere, er en af forudsætningerne for, at vi kan få mulighed for at vurdere, hvad der sker på området.

Må jeg til sidst gøre en bemærkning til hr. Aukens tale om erhvervsliv og forskning. Jeg har været nødt til det nogle gange for mine synders skyld i andre tilfælde, og jeg vil også gerne ved denne lejlighed sige til hr. Auken, at vi har jo egentlig ikke brug for at så mere mistillid, end der er i forvejen. Lad os dog forstå, at erhvervsliv og forskning hører sammen, at erhvervslivets forskning er til fordel for Danmark, for de danske arbejdspladser. Lad os holde op med den tale om, at erhvervsliv og forskning skal man passe så forfærdelig meget på at holde adskilt fra hinanden. Vi har brug for at få dem sammen, vi har brug for samarbejde på dette område og ikke for bemærkninger, der kan opfattes som udtryk for mistillid.

I øvrigt får vi jo et udvalgsarbejde, og det konservative folkeparti vil her som andre steder gå ind med positiv vilje til at løse problemerne. Der er nogle tekniske detaljer, vi skal snakke om, men det kan vi gøre i udvalget.

Arne Christiansen: Umiddelbart kan det forslag, som i dag er til første behandling, synes at være et forslag om forskningens

administration. Men det er efter min opfattelse, og det er jo også kommet til udtryk i de foregående ordførertaler, andet og mere. Det skal efter min opfattelse bidrage til at give svaret på det spørgsmål, som med voksende styrke har meldt sig i de seneste år: har vi overhovedet en forskningspolitik i Danmark? Spørgsmålet var vel udgangspunktet, dengang regeringen i 1965 administrativt etablerede Forskningens Fællesudvalg; spørgsmålet lå i luften, da den lov, som nu skal afløses af det foreliggende lovforslag, var til behandling i 1968, men indtil nu har mange vel nærmest følt, at svaret blæser i vinden. Det er derfor nødvendigt, at det, som nu skal bygges op, bliver nøje overvejet, så ønskede forudsætninger for beslutninger og prioriteringer kan skabes. Lovforslaget og bemærkningernes ord om samordning, kontakt, kommunikation osv. skulle gerne kunne ikklædes kød og blod. Den forskningspolitik, som lovforslaget bør danne baggrund for, må vi også forlange er i overensstemmelse med de krav, samfundet af i dag og vel endnu mere samfundet af i morgen vil stille. Disse krav går som også påpeget af den socialdemokratiske ordfører ind med vægt på samfunds-, socialpolitiske, teknologiske og medicinske områder.

Jeg skal herefter vende mig til det konkrete indhold i lovforslaget, og det kan efter min opfattelse deles i tre hovedpunkter; nemlig Forskningens Fællesudvalgs og centraludvalgets gåen op i en højere enhed, i planlægningsrådet, sekretariatets udbygning og Rask-Ørsted Fondets ophævelse.

Jeg vil gerne tage disse punkter i omvendt rækkefølge og sige, at jeg finder det naturligt i koordineringens og rationaliseringens navn, at Rask-Ørsted Fondets funktioner som drøftet i 1968, men efter almindelig enighed udsat; nu på baggrund af indvundne erfaringer i fremtiden bliver varetaget af forskningsrådene.

Jeg har her ikke noget at føje til de synspunkter, som fremgår af såvel bemærkningerne til lovforslaget som Forskningens Fællesudvalgs indstilling. At Rask-Ørsted Fondets opgaver skulle blive forsømt af forskningsrådene, har jeg svært ved at forstå. En forudsætning er naturligvis, at den nødvendige sekretariatshjælp vil være til stede.

Dette fører mig naturligt til det næste punkt i lovforslaget: det fremtidige admini-